

**«Εκατό τοις εκατό Αμερικανός»
Ralph Linton, “One Hundred Percent American”, 1937.**

Ο Αμερικανισμός του μέσου Αμερικανού είναι αναντίρρητος, όπως επίσης η επιθυμία του να συντηρήσει πάση θυσία την πολύτιμη κληρονομιά του. Παρ’ όλα αυτά, επικίνδυνες ξένες ιδέες έχουν παρεισφρήσει στον πολιτισμό του, χωρίς να το έχει αντιληφθεί. Εν τω μεταξύ, το ξημέρωμα βρίσκει τον αμέριμνο πατριώτη να χουχουλιάζει τυλιγμένος στις πυτζάμες του, ρούχο ανατολικής ινδικής προέλευσης, ξαπλωμένος σε ένα κρεβάτι φτιαγμένο στο πρότυπο που έχει τις ρίζες του στην Περσία ή στη Μικρά Ασία. Είναι κουκουλωμένος ως τ’ αφτιά με μη αμερικανικά υλικά: βαμβάκι που πρωτοκαλλιεργήθηκε στην Ινδία· λινάρι καλλιεργημένο στη Μέση Ανατολή, μαλλί από ένα ζώο της Μικράς Ασίας ή μετάξι, τη χρήση του οποίου πρώτοι ανακάλυψαν οι Κινέζοι.

Καθώς ξυπνάει, ρίχνει μια ματιά στο ρολόι, μια ανακάλυψη του μεσαίωνα στην Ευρώπη, σηκώνεται βιαστικά και πηγαίνει στο μπάνιο. Εκεί, αν σταματήσει μια στιγμή για να το σκεφτεί, θα πρέπει να αισθανθεί πως βρίσκεται μπροστά σε μια μεγάλη αμερικανική παράδοση· θα έχει, φυσικά, ακούσει ιστορίες σχετικές με την ποιότητα και τη συχνότητα των ξένων συνηθειών και θα γνωρίζει πως σε καμιά άλλη χώρα ο μέσος άνδρας ή γυναίκα δεν πλένεται μέσα σε τέτοια πολυτέλεια. Όμως, οι επικίνδυνες ξένες επιρροές τον ακολουθούν ακόμη κι εδώ μέσα. Το γυαλί ανακαλύφθηκε από τους αρχαίους Αιγυπτίους, τα πλακάκια στο πάτωμα και τους τοίχους στη Μικρά Ασία, η πορσελάνη στην Κίνα και η τέχνη του σμάλτου από Μεσόγειους καλλιτέχνες την εποχή του χαλκού. Ακόμη και η μπανιέρα και η τουαλέτα του δεν είναι παρά ελάχιστα διαμορφωμένα αντίγραφα των ρωμαϊκών πρωτότυπων. Η μόνη γνήσια, καθαρή Αμερικανική συνεισφορά σ’ αυτό το σύνολο είναι το θερμαντικό σώμα, στο οποίο ο πατριώτης μας με βιάση, ασυνείδητα ακουμπά τα οπίσθιά του.

Στο μπάνιο, ο Αμερικανός πλένεται με σαπούνι που εφευρέθηκε από τους αρχαίους Γαλάτες. Στη συνέχεια, καθαρίζει τα δόντια του, μια επαναστατική ευρωπαϊκή πρακτική, η οποία δεν κατέκτησε την Αμερική ως το τέλος του 18^{ου} αιώνα. Μετά ξυρίζεται, επαναλαμβάνοντας μια μαζοχιστική τελετή που εξέλιξαν οι αρχαίοι Αιγύπτιοι και Σουμέριοι ειδωλολάτρες ιερείς. Η διαδικασία γίνεται λιγότερα οδυνηρή επειδή το ξυράφι του είναι από ασάλι, μια σύνθεση από σίδηρο και άνθρακα που ανακαλύφθηκε στην Ινδία ή στο Τουρκεστάν. Στο τέλος σκουπίζεται με μια τουρκική πετσέτα.

Επιστρέφοντας από το μπάνιο, θύμα ασυνείδητο μη αμερικανικών πρακτικών, παίρνει τα ρούχα του από μια καρέκλα που ανακαλύφθηκε στην εγγύς Ανατολή και ντύνεται. Φοράει ένα στενοραμμένο ρούχο, στυλ που προέρχεται από τα κολλητά ρούχα των αρχαίων νομάδων στις ασιατικές στέπες και το στερεώνει με κουμπιά, τα πρωτότυπα των οποίων εμφανίστηκαν στην Ευρώπη στο τέλος της λίθινης εποχής. Αυτό το ρούχο είναι κατάλληλο για άσκηση στο ύπαιθρο σε ψυχρό κλίμα, ενώ είναι αρκετά άβολο για τα αμερικανικά καλοκαίρια, για τα σπίτια που έχουν θέρμανση ή για το βαγκόν λι. Παρ’ όλα αυτά, οι ξενόφερτες ιδέες ή συνήθειες υποδουλώνουν τον άτυχο άνδρα, ακόμη κι αν η κοινή λογική του υπαγορεύει πως ένα αυθεντικό αμερικάνικο ινδιάνικο κουστούμι με μοκασίνια θα ήταν κατά πολύ πιο άνετο. Εκείνος, όμως, φοράει τα στενά παπούτσια του, δερμάτινα, φτιαγμένα με μέθοδο που εφευρέθηκε στην αρχαία Αίγυπτο και κομμένα με τρόπο που έχει τις

ρίζες του στην αρχαία Ελλάδα. Ελέγχει εάν είναι καλογουαλισμένα-μια επίσης ελληνική ιδέα. Τέλος, τυλίγει στο λαιμό του μια ανοιχτόχρωμη ταινία, που είναι επιβίωση της εξέλιξης των φουλαριών που φόραγαν οι Κροάτες του 17^{ου} αιώνα. Ρίχνει μια τελευταία ματιά στον καθρέφτη, μια παλιά μεσογειακή εφεύρεση και κατεβαίνει για πρωινό.

Εδώ, μια καινούρια σειρά ξένων αντικειμένων του προσφέρει την απαιτούμενη άνεση. Το φαγητό και το ποτό του είναι τοποθετημένα μπροστά του σε κεραμικά δοχεία, το πλήρες όνομα των οποίων-κινέζικη πορσελάνη- αποτελεί δήλωση της προέλευσής τους. Το πιρούνι του είναι εφεύρεση των Ιταλών του Μεσαίωνα και το κουτάλι του ρωμαϊκής καταγωγής. Συνήθως, θα αρχίσει το πρωινό του με καφέ, ένα φυτό από την Αβησσυνία που πρώτα ανακαλύφθηκε από τους Άραβες. Ο Αμερικανός μάλλον τον χρειάζεται για να διώξει κάποια πρωινά συμπτώματα από την κατάχρηση στο φαγητό που έκανε το προηγούμενο βράδυ και που συνοδευόταν με αεριούχα ποτά, τα οποία πρωτοκατασκευάστηκαν στην εγγύς Ανατολή ή με αποσταγμένα που ανακαλύφθηκαν από τους αλχημιστές της Ευρώπης στο Μεσαίωνα. Αν και οι Άραβες έπαιρναν τον καφέ τους σκέτο, εκείνος θα τον γλυκάνει με ζάχαρη που ανακαλύφθηκε στην Ινδία. Θα τον ποικίλει με κρέμα, που η τεχνική της αλλά και το ζώο απ' το οποίο προέρχεται, έχουν την προέλευσή τους από τη Μικρά Ασία.

Αν ο πατριώτης μας είναι αρκετά συντηρητικός ώστε να μένει προσκολλημένος στο ονομαζόμενο αμερικανικό πρωινό, θα συνοδεύσει τον καφέ του με πορτοκαλάδα, πολιτογραφημένη στην περιοχή της Μεσογείου, χυμό φρούτων πολιτογραφημένο στην Περσία ή σταφύλια, πολιτογραφημένα στη Μικρά Ασία. Θα ακολουθήσει ένα μπλ με δημητριακά, οι σπόροι των οποίων προέρχονται από την εγγύς Ανατολή, -δημητριακά τα οποία είναι επεξεργασμένα με μεθόδους που επίσης προέρχονται από εκεί. Έπειτα, θα ακολουθήσουν βάφλες, μια σκανδιναβική δημιουργία, με πολύ βούτυρο, ένα κλασικό ανατολίτικο ποίκιλμα. Παράλληλα, ίσως προσθέσει στο πρωινό του ένα αβγό, από πτηνό πολιτογραφημένο στη νοτιοανατολική Ασία, ή φέτες από κρέας ζώου από την ίδια περιοχή, παστωμένο και καπνισμένο με διαδικασίες που εξελίχθηκαν στη βόρεια Ευρώπη.

Πρωινό, τέλος. Τοποθετεί στο κεφάλι του ένα καπέλο από σχηματισμένο κετσέ που εφευρέθηκε από τους νομάδες της ανατολικής Ασίας και, εάν φαίνεται να βρέξει, φοράει γαλότσες που ανακαλύφθηκαν από τους αρχαίους Μεξικάνους και παίρνει μια ομπρέλα που εφευρέθηκε στην Ινδία. Μετά, τρέχει να προλάβει το τρένο, μια αγγλική εφεύρεση. Στο σταθμό σταματάει ένα λεπτό για να αγοράσει μια εφημερίδα και πληρώνει με νομίσματα, αντικείμενα που επινοήθηκαν στην αρχαία Λυδία. Με το που επιβιβάζεται, βολεύεται στο κάθισμα ώστε να απολαύσει τον καπνό ενός τσιγάρου που εφευρέθηκε στο Μεξικό ή ενός πούρου που εφευρέθηκε στη Βραζιλία. Εν των μεταξύ, διαβάζει τα νέα της ημέρας σε γράμματα που τα ανακάλυψαν οι αρχαίοι Σημίτες, φτιαγμένα με μια διαδικασία εμπνευσμένη στη Γερμανία πάνω σε υλικό που εφευρέθηκε στην Κίνα. Καθώς διαβάζει στα πεταχτά το κύριο άρθρο που υπογραμμίζει τα φρικτά αποτελέσματα της αποδοχής των ξένων ιδεών, δεν θα παραλείψει να ευχαριστήσει το Θεό των Εβραίων σε μια ινδο-ευρωπαϊκή γλώσσα, διότι είναι εκατό τοις εκατό (δεκαδικό σύστημα που ανακαλύφθηκε από τους Έλληνες) Αμερικανός (λέξη από τον Αμέρικο Βεσπούτσι, Ιταλό γεωγράφο).